

Uit een preek van Petrus Chrysogolus († 450)*

Zusters en broeders, u hebt begrepen
hoe het Koninkrijk der hemelen
in haar grootheid vergeleken wordt
met een mosterdzaadje..
Is dat alles wat christenen hopen?
Is dat alles wat gelovigen verwachten? ...
Is dit "wat geen oog heeft gezien,
geen oor heeft gehoord,
wat in geen mensenhart is opgekomen"?
Laten we ons niet in de war brengen
door wat de Heer zegt.

Als immers

"De dwaasheid van God wijzer is dan de mensen,
en de zwakheid van God sterker is dan de mensen" (1Kor. 1,25),
dan is dat hele kleine iets
wat het goede van God is,
schitterender dan alle grootheid van de wereld.

Konden wij dit mosterdzaadje
maar in ons hart zaaien,
zodat het een grote boom van kennis wordt (Gen. 2,9),
die zich opricht met zijn hele lengte
om onze gedachten tot aan de hemel te heffen
en alle takken van de intelligentie ontvouwen...
Christus is het Koninkrijk.
Op de wijze van een mosterdzaadje
werd Hij in de tuin geworpen,
het lichaam van de Maagd.
Hij groeide op en werd een kruisboom
die de hele wereld bedekt.

Na gebroken te zijn in het Lijden,
heeft zijn vrucht voldoende smaak voortgebracht
om zijn goede smaak en geur te geven
aan alle levende wezens die Hem aanraken.
Want als het mosterdzaadje heel blijft
dan blijven haar kwaliteiten verborgen,
maar als de korrel gebroken is
dan ontvouwt ze al haar krachten.
Zo wilde ook Christus
dat zijn lichaam werd gebroken
zodat zijn kracht niet verborgen bleef.

* Petrus Chrysologus Sermon 98, 1-2 ; CCL 24A, 602
(bij Mc 4,26-34)